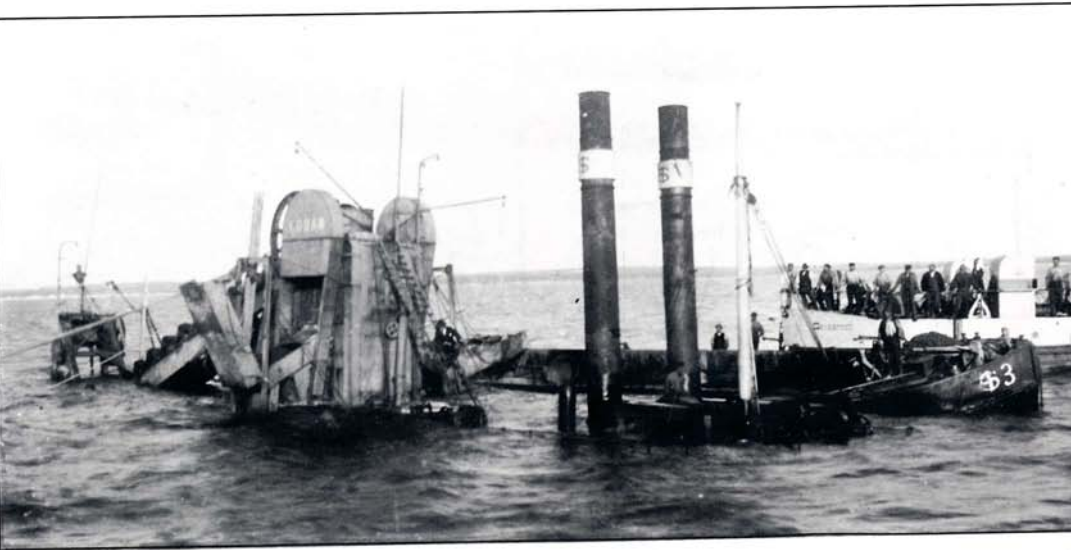

KREJL

LOKALHISTORISK TIDSSKRIFT FOR LØGSTØR OG OMEGN

6. ÅRG. NR. 3

Februar 1987.

INDHOLD:

kommentar.....s.34

Stützpunkt Gruppe Aggersund.
Af Jann Hornum og Peter Ussing Olsen.....s.35

Matr.No.180 Løgstør
Bygrunde.....s.39

Bystyre i 200 år (forts.).....s.43

Hvorfor hedder det sådan?
Martinsgade.....s.47

Østerbrogade 15-19.....s.48

KREJL udkommer med 4 numre om året, ca. september - november - februar og april. Omfang 16 sider pr. nummer.

Redaktion: N.H.Lindhard.

Ekspedition Balles boghandel, Østerbrogade, 9670 Løgstør.

Postgiro: 1 50 47 46.

Årsabonnement: Kr. 40.-

ISSN 0107-6701

Tryk: Løgstør Bogtrykkeri.

KÆRE LÆSER!

Vel mødt igen. Julekonkurrencen i sidste nr. gav mange løsnin-
ger, hvoraf de fleste var rig-
tige. Der var dog en seks-syv
stykker, der skød ved siden af.
Det var især det nederste bil-
lede på bagsiden, der var kva-
ler med. Se dette nr.s bagside.
Der var også en del, der havde
budt på, hvor elefanterne kom
fra. Der var kun een, der havde
ramt rigtigt, men det hørte ikke
med til konkurrencen. Det var
cirkus Belli!

Lykkens 4-årige gudinde trak
Emmy Knudsen, Toldbodgade 4,
som vinder.

Jeg havde nær glemt at skrive,
at det øverste billede var Væg-
tergade 1.

En læser kunne tænke sig, at
KREJL bragte nogle gamle egns-
retter. Vi kender ikke nogen,
men tager gerne imod, hvis andre
gør.

KOM MED
MIT KREJL!!

Forventningens glæde

I de næste numre kan bl.a. ventes:

Sport
Hoteller og bevarthninger
og afholdsbevægelsen.
Revyer
samt hvad vi iøvrigt hiter på
undervejs.

Forsidebillet: Efter at Frederik d.7.s kanal havde været i funktion i næsten 40 år, mente de søfarende, at den var ved at blive for lille og ikke dyb nok. Gravemaskinerne var blevet så gode, at det nu var muligt at grave direkte gennem Løgstør Grunde. Firmaet Saabye og Lerche begyndte i 1898 og gravningen fortsatte til 1901. Under arbejdet sank gravemaskinen "Kodan". Der var ikke dybere, end at overbygningen stak op. På billedet er en pram og slæbebåden "Sandormen" gået til undsætning. Det lykkedes firmaet selv at hæve "Kodan" igen.

Stützpunkt Gruppe Aggersund

DE TYSKE

BEFÆSTINGSANLÆG

Af Jann Hornum og Peter Ussing Olsen.

Her følger slutningen af Jann Hornum og Peter Ussing Olsens beretning. Alle kort og tegninger, også i sidste nr. er udført af Brian Christoffersen og Lene Andersen.

Arealafgivelser - Monrads arkiv.

I Løgstør lokalhistoriske arkiv findes et chartequé med påskriften "Arealafgivelser til Tyskerne i Aggersund". Det er en del af landinspektør A.C.H. Monrads arkiv. I arkivet findes kort over forskellige arealafgivelser til den indre spærrelinie, der som nævnt bestod af pigtrådspærringer og minefelter. De første papirer er dateret juli 1943. Det meste af arkivet omfatter beregninger over erstatninger for afgivet jord. Men der er også papirer, der belyser andre forhold.

Værnemagten forlangte således, at der ikke måtte dyrkes afgrøder højere end 50 cm i en vis afstand (400 m.) fra den indre spærring, men man tillod heller ikke, at arealerne henlå ubenyttede. Hvis planterne blev for høje, kunne en fjende skjule sig i dem.. Hvis markerne lå udyrket hen, kunne anlæggene lettere ses fra luften.

I et brev til Hjørring amt dateret 13. april 1944 redegør Monrad for et tysk krav til ejeren af Aggersborggård, Jacob Nørsgaard, om, at nogle arealer øst

for Aggersund skulle opdyrkes. Monrad, der havde et møde med den tyske kommandant, en løjtnant, skrev bl.a.:

"Jeg sagde Løjtnanten, at det var sandsynligt, at der intet blev gjort ved Jorderne, der for øvrigt er gennemgravet af Grøfter, foretaget af den tyske Værnemagt, hvortil Løjtnanten, der blev meget hæftig, svarede mig, at det blev betragtet som Sabotage ikke at efterkomme hans Ordre. Hertil sagde jeg, at Jorderne laa saa langt borte, at Ejeren først og fremmest saa efter at faa de ca. 5 - 600 Tdr. Land omkring Gaarden afbenyttet paa bedste Maade, og at han kun havde kunnet faa 2 Karle, idet hans øvrige Folk var gaaet til andet Arbejde..."

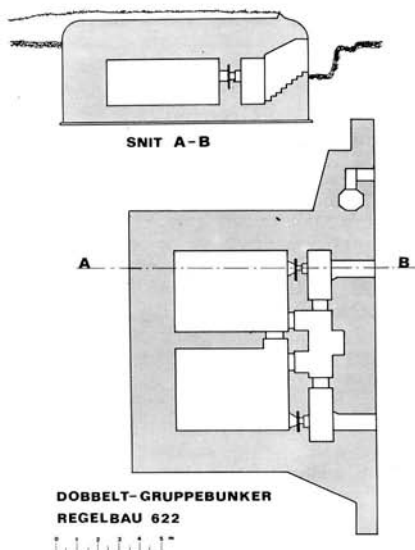
Det fremgår ikke af arkivet, hvad amtet har svaret - hvis der er kommet svar.

Et andet brev vedrører et erstatningskrav fra Aggersborggård i forbindelse med anvendelse af et areal, som tyskerne anvendte til øvelsesplads. Det ser ud til, at det ironisk nok var på samme sted, hvor vikingeborgen i sin tid var anlagt.

Bunkeren i Monrads have.

En del af arkivet beskæftiger sig med Monrads private krig med tyskerne. I breve af 22. sept. og 5. okt. 1943 beklager Monrad sig til Hjørring amt over, at

tyskerne vil opføre en bunker i hans have (Kort nr. 12). Alle-rede i august 1943 var der ført forhandlinger mellem amtet, værnemagten og Monrad om denne bunker, som Monrad allerede dengang protesterede imod. Opførelsen af den ville medføre, at en del af de 40 år gamle træer måtte fjernes og dermed ville hans frugtplantage være uden læ. Monrad henviste både på mødet og i brevet tyskerne til at bygge bunkeren 40 m nordligere.

Monrads bunker.

Den 5. okt. kom folk fra Organisation Todt for at afsætte plads til bunkeren. Det lykkedes dog Monrad at opnå tilsagn om, at byggeriet ikke ville blive påbegyndt "den første Tid". Den 27. okt. blev arbejdet imidlertid sat igang. Monrad fik således ikke noget ud af sine protester.

Bunkeren blev bygget tæt ved hans hus. Naboskabet blev efterhånden så generende, at Monrad følte, at han og hans familie ikke kunne blive boende. Den 19. jan. 1944 beklagede han sig til folketingsmand Poul Sørensen og til indenrigsministeriet. Brevet til ministeriet viser tydeligt trængslerne, som han oplevede dem. Derfor gengives det i sin helhed.

Den 19. juni 1944.

Til Indenrigsministeriet

Lørdag den 27.f.M. Kl. ca. 12.40 blev undertegnede af 2 Underofficerer af den herværende Afdeling af den tyske Værnemagt (40199 B) paa min Bopæl anmodet om straks at følge med til dennes kontor, hvor Kommandanten - Løjtnant Müller - kom til Stede og udtalte, at hans Soldater var blevet saa vrede paa mig, at de havde truet med at ville skyde mig. Grunden hertil angaves at være den, at min Hustru i min Fraværelse Tirsdag den 16.f.M. til Kriminalpolitiet havde anmeldt, at et Medlem af Værnemagten uden Tilladelse eller Forespørgsel havde afhentet Rabarber i vor Have. Da Løjtnanten ikke vilde paatage sig Ansaret for, at Soldaterne skulde gøre Alvor af Truselen, sagde han til mig, at han saa sig nødsaget til at beskytte mig, hvorefter jeg blev hensat i et yderst snavset Loftsværelse, hvor jeg uden Afhøring eller Forbindelse med min Familie eller det danske Politi hensad til Torsdag den 1.d.M. Kl. 15, da det tyske Sikkerhedspoliti afhentede mig og indsatte mig i tysk Arrest i Aalborg. Fredag den 2.d.M. Kl. ca. 7 blev jeg afhentet til Forhør og løsladt samme Dag Kl. ca. 11, efter at Chefen for det tyske Sikkerhedspoliti i Aalborg overfor mig havde udtalt, at denne Sag var

fuldstændig afsluttet. Under Forhøret erklærede jeg, at jeg ikke vilde modsætte mig, at jeg forpligtede mig til at tage Bopæl uden for Aggersund, idet man fra den anden Side fremhævede, at der intet var til Hinder for, at jeg beholdt mit Kontor i min Ejendom, at jeg maatte komme paa Kontoret, saa ofte jeg ønskede det og at jeg maatte deltage i Møder her i Kommunen som sædvanligt.

Uden at komme ind paa de Punkter, som det tyske Sikkerhedspoliti anførte mod mig, skal jeg oplyse, at jeg ikke paa noget Punkt havde forbrudt mig paa nogen som helst Maade, hvilket ogsaa vil være forstaaeligt for det høje Ministerium, naar man tager i Betragtning, at jeg saa omgaaende blev løsladt.

Men det Modsætningsforhold der uden Anledning fra min Side var og er opstaaet, resulterede som overfor nævnt i, at jeg maatte forpligte mig til at opgive min Bopæl her. Siden min Løsladelse har min Hustru og jeg boet hos en af vore Venner i Fjerritslev og vore 4 Børn har været hos min Svi-gerfader i Hjørring.

I de sidste 2 Uger har jeg uafbrudt søgt efter en Lejlighed her paa Egnen, uden at det er lykkedes for mig at faa nogen. Og er det mit Indtryk, at det vil være umuligt for mig at faa nogen Lejlighed her i Han Herred.

Jeg har yderligere undersøgt om, hvorvidt der var Mulighed for til en rimelig Pris at købe en Ejendom, hvor jeg kunde bo og passe min Forretning. Det skal oplyses, at jeg har ført Forhandlinger med Ejeren af "Skerpinggaard", hvortil er et Tilliggende af ca. 1 1/2 ha med passende Bolig. Ejeren ønsker ikke at udleje Ejendommen, men vil godt sælge for en Pris af 30.000 Kr. Efter min Formening vil en

Pris af ca. 27.000 Kr. under Hensyntagen til det nuværende Prisforhold være passende, men efter normale Forhold vil Ejendommen kun have en Værdi af ca. 12.000 Kr., i hvilken Forbindelse jeg kan oplyse, at den sidste Købesum udgjorde 11.000 Kr. Det tilføjes, at Ejeren kun vil staa inde for sit Tilbud om Salg indtil denne Uges Udgang.

Eftersom jeg uden egen Skyld er tvungen til at flytte, skal jeg herved anmode det høje Ministerium om, at der foruden passende Erstatning for Driftstab m.m. i Tiden fra den 27.f.M., indtil jeg paa ny paa betryggende Maade kan passe min Virksomhed, snarest træffes Afgørelse om, at der stilles en Sum til min Raadighed til Erhvervelse af en Bolig.

Saafermt det høje Ministerium ikke vil være sindet at foretage noget i ovennævnte Retning, ser jeg ingen anden Udvej end sammen med min Familie samt en Pige - ialt 7 personer - at indlogere mig paa Hotel og forventer jeg i saa Fald, at Statskassen refunderer samtlige mine Udgifter herved.

Forventende det høje Ministeriums omgaaende Svar tegner med Højagtelse

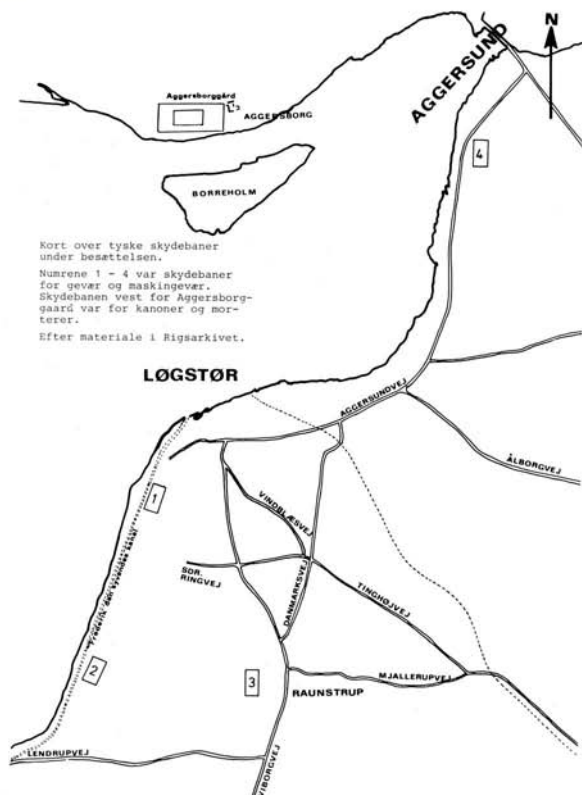
A.H.C. Monrad

Det skal ikke her behandles, i hvor høj grad Monrad selv kan være skyld i nogle af vanskelighederne. At han har været befolkningen en myndig og god talsmand over for værnemagten synes hævet over enhver tvivl. Det har vel heller ikke gjort det lettere i hans egen sag.

Et enkelt brev viser ham i denne talsmandsrolle. En russer forøvede i marts 1944 voldtægt mod en ung pige fra egnen, og på hendes vegne krævede Monrad følgende erstatning;

1 Kjole rensat og presset.....	Kr. 15,00
1 Stk. Bælte - bortkommen.....	10,00
1 Frakke repareret, rensat m.m.....	30,00
1 Par nye Sko - ødelagt af Vand.....	60,00
1 Par Strømper.....	9,80
Tilsammen	Kr. 124,80

Desuden et rationeringsmærke til indkøb af strømper.

Opfordring

For Aggersund som alle andre steder gælder det, at beskrivelsen af befæstningen rummer både tekniske oplysninger og menneskelige problemer. Vi er klar over, at vor beskrivelse ikke er udtømmende. Vi vil derfor gerne

høre fra folk, der kan fortælle noget om hverdagen inden for afspærringen, fra mennesker, der har deltaget i byggearbejderne og fra modstandsfolk, der har kendskab til befæstningen.

Jann Hornum
 Peter Ussing Olsen

MATR. NO. 180

LØGSTØR BYGRUNDE

Løgstør har og har haft mange gamle købmandsforretninger, men den allerældste er den, som Poul E. Hansen drejede nøglen om for ved nytårstid.

Der har været en ubrudt række af købmænd siden ca. 1765.

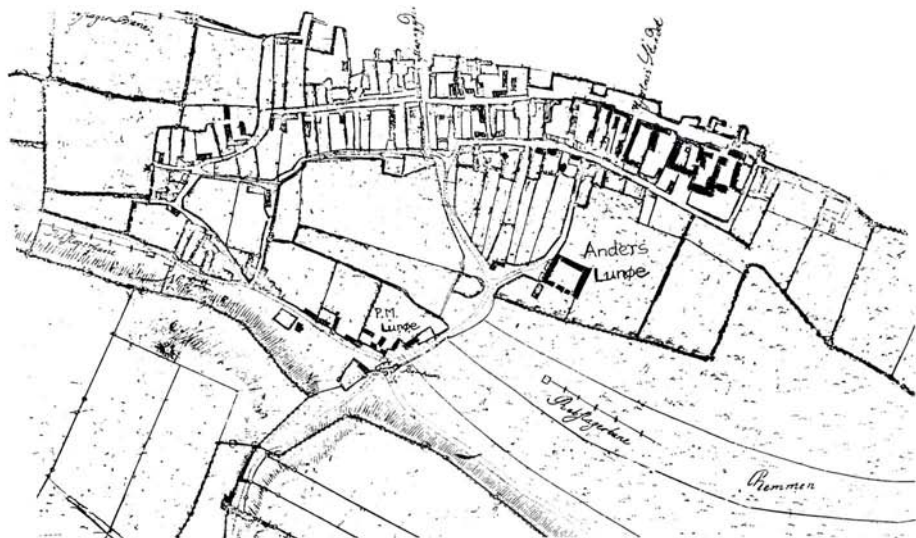
Den første var Palle Møller, der var flyttet til Løgstør fra Tranum Strand. Her havde han sammen med broderen Poul haft et handelshus, der handlede med sandskuderne.

Handelen gik direkte fra stranden til Norge og tilbage.

Palle Møller var flyttet til Løgstør før 1764, for datteren Marie Elisabeth er født i Løgstør 12.aug.1764. Hun blev, 18 år gammel, gift med Møllers medhjælp Anders Lunøe d.10.maj 1782. Han var 15 år ældre end sin kone.

Købmandsgården var bygget på det sted, der idag er Østerbrogade 20.

Der findes et kort fra ca. 1818, der viser, at gården på den tid lå uden for byen, eller hvis man foretrækker det, inden for byen, som hovedsageligt bestod af Fjordgade med baggader.

Løgstør ca. 1818. Ejendommen er mærket Anders Lunøe.

Forretningen må være gået godt, for ved en brandtaksation i 1818 var Anders Lunøes ejendom den mest værdifulde i byen. Pudsigt nok var den næst mest værdifulde sønnen Palle Møller Lunøes købmandsgård. Han var opkaldt efter svigerfaderen.

Den ejendom lå ved den sydlige udfaldsvej, hvor Viborg og Nibe landevej mødtes ved Bomhuset. Den hedder idag Fischersgade 2.

Anders Lunøe, der havde fået sit fine efternavn fra hjemegnen Lundø, døde 1818, men hans enke beholdt ejendommen i mange år indtil hun i 1840 solgte til købmand C.E. Grandjean. Størrelsen på hendes husstand indtil da kunne tyde på at forretningen var videreført, men vi ved ikke, hvem der har bestyret den.

Grandjean var måske ikke så fremragende en købmand, for det hele gik på auktion i 1844, og den nye ejer solgte året efter til kammerherre Johann Caspar de Mylius.

Mylius var en kendt godsejer, der havde opkøbt ejendomme i hele landet. Han havde bl.a. været ejer af Bjørnsholm og Aagaard, men måtte af med dem i 1828, da han ikke kunne betale sine skatter.

Vi kan nok formode, at han ikke selv boede her i Løgstør, men at der stadig var gang i købmandsbutikken. Måske var den i forpagtning til købmand Niels Olsen. Det var ihvertfald ham, der sammen med møller Chr. Schou købte det hele af enken, efter at Mylius var død. Det skete i 1855.

Butikken ca. 1900, mens A. Qvistorff havde den.

Der er også den mulighed, at Anders Lunøe, sønnesøn af den gamle Anders, kan være vendt tilbage til den gamle familieejendom. Han havde ihvertfald sin egen butik, for i Aalborg Stiftstidende nr.41 i 1857 kan vi finde to annoncer under hinanden.

I den ene reklamerer hr. A. Lunøe for de Goldbergerske Gigtkjæder, og i den anden hr. P.M.Lunøe for medicinsk aromatisk urtesæbe, der kan fjerne finner, fregner og filipenser!

På den tid var der ingen, der angav en adresse. Gadeskilte kom først i 1893, og husnumre i 1920-erne. Det højeste, man kunne svinge sig op til, var af typen "skrås over for Unionen", "i hr. Claudis gaard" el.lign.

Et par år efter solgte Olsen sin halvdel til Schou, men blev tilsyneladende i butikken. Han nævnes i 1868.

Da Schou døde i 1882, solgte arvingerne til enkefru Sophie Olsen. Hun levede til 1905, og så blev ejendommen arvet af exam.jur. Michael Olsen.

Ejendommen var efterhånden delt i mindre matrikler, bogstaveligt talt fra a til z. Selv hovedbygningen blev delt, så den ene ende hedder matr. 180 a, og den anden 180 z.

Ingen af de nævnte ejere har tilsyneladende haft noget med butikken at gøre, for Niels Olsen fortsatte til omkring 1870.

Da Løgstør Handelsforening blev dannet 1875, var en af underskriverne "for N.Olsens Enke, P.Jensen".

Hovedbygningen midt i 1920-erne.

Foreningens første opgave var en korrespondance med boet efter den københavnske brændevinsgrosserer A.Brøndum. Købmændene skyldte penge i boet, men ville ikke betale, før de havde fået erstatning for svind i brændevinsfadene. Der manglede i gennemsnit ca. 12 liter i hvert.

P.Jensen var en fremtrædende mand i foreningen, en tid også formand, og han var i et par perioder medlem af kommunalbestyrelsen 1887-93. Det er sandsynligvis samme mand, der var medstifter af Løgstør Tømmerhandel.

Engang i 1890-erne blev forretningen overtaget af A.Qvistorff. Han følte trang til at få sit eget, og byggede et hus på hjørnet af Jernbanegade og Rådhusgade i 1906. Hans efterfølger indtil 1915 var Chr. S. Odgaard.

Han blev afløst af Carl Langgaard, der havde været bestyrer af Simonsens købmandsgaard. Købmand Jens Simonsen var død i 1903, og sønnen Kai var endnu ikke gammel nok til at overtage driften.

Langgaard fortsatte til 1931. De sidste år var han ikke rask, og den 1.2.1931 blev butikken overtaget af Aage Pedersen.

Langgaard havde bl.a. haft hovedleverancen til Livø, og den fortsatte hos den nye ejer.

Forretningen gik godt, og i 1956 blev den ene ende af den gamle hovedbygning bygget op i to etager.

Da Aage Pedersen døde i 1961, blev forretningen overtaget af Poul E.Hansen. Han nåede altså 25 år af de godt 200 år på pladsen.

Den to-etages ejendom. Foto 1970.

BYSTYRE

I 200 ÅR

(fortsat.)

Efter at skolen havde forladt bygningen i Fredensgade, skulle den bruges til byens administration, og i 1920 var der licitation over ombygningen.

Murerarbejdet gik til L.Beltoft for 730 kr., tømrerarb. til Philipsen og Otto Larsen for 2053 kr., og malerarb. til M.Larsen for 248 kr.

Den 16.dec.1920 kom der en anmodning fra beboerne i Petersborg om at blive indlemmet i Løgstør. Byen gik på den tid kun til banelinjen, og resten af Bredgade hørte til Løgsted sogn.

Sagen var på dagsordenen adskillige gange i de kommende år, indtil indlemmelsen blev endeligt vedtaget d. 15.sept. 1927.
(Om Petersborg, se KREJL, 3.årg. side 46.)

I januar 1922 vedtog byrådet at lade vandværkets vindmotor hovedreparere, da den var brudt sammen. Om man er blevet nervøs for vindmotorer i almindelighed vides ikke, men i marts forlanger samme byråd vindmotoren fjernet fra jernstøberiet i Jernbanegade. Årsagen nævnes ikke.

Udsigt fra Aistrups tag 1921 med vindmotoren i baggrunden.
Carl Langgaards butik ses nederst til højre.

Billedet forestiller den gamle præstegård. Den lå på det sted, hvor Løgstørs bydannelse begyndte i 1520-erne. Her købte Chr.II.s indenrigs- og finansminister hver sin grund til sildesalterier. Da sildene forsvandt, blev her farvergård, bl.a. farver Wibroe, død ca.1800. Bygningen her er fra omkring 1850, bygget af farver Cortsen, men i 1856 solgt til præstegård, da præsten flyttede til Løgstør. Efter at præsten var flyttet til Rådhusgade, blev den købt af kommunen til husvildebolig, indtil den i ca.1960 blev revet ned for at give plads til andelsboligen "Præstevangen".

Det er et maleri, lavet af musiker og amatørmalers Fritz Reuter, "ham Klaverspilleren", som han selv skrev bagpå. Året er 1956..

Efter at byen i 1893 havde fået gadenavne, manglede bare husnumre. De blev vedtaget i okt. 1924, efter godt et års forhandlinger.

Samme år havde kommunen købt den gamle præstegård, og den blev indrettet til husvildebolig. Det første forslag til købesum blev kasseret af ministeriet, fordi det var for lille, så prisen blev sat op.

Det danske Petroleums Aktieselskab (DDPA) havde i 1922 fået tilladelse til at stille en tank op på hjørnet af Østerbrogade og Søndergade (Fischersgade). Depotmanden boede en overgang i nr.2.

I 1924 ville firmaet opstille en tank på stationsarealet, og fik lov, hvis anlægget ikke forhindrede kommunen i at bygge på tilstødende arealer.

Der optræder den ene ansøgning efter den anden i disse år, om tilladelse til at opstille benzintanke, bl.a. foran en mængde købmandsbutikker.

Den 11.dec.1924 søgte Folkebiblioteket om at få skænket en grund mellem administrationsbygningen og sprøjtehuset.

Der havde i 1923 været afholdt basar til fordel for biblioteket med et usædvanligt flot overskud. Efter endnu en basar i 1928, var der penge nok til at bygge. Huset var færdigt i august 1929.

Også i 1924 søgte idrætsforeringen om lov til at opføre et klubhus på Markedspladsen. Forslaget vedtoges "med den tilføjelse, at huset ogsaa skal fjernes paa Byraadets anfordring. Tilskud bevilgedes ikke."

Efter gasværkets start i 1902 var byen blevet vel forsynet med gaslygter. Desværre skulle der en mand til at tænde og slukke, og i 1925 var pladsen ledig. Byrådet vedtog at konstituere Aug. Melsen som lygtetænder.

Søndergade (Fischersgade) nr.2 med benzintank. Ca.1940.

I gennem tiderne har det nogen gange været svært at få børnene til at passe deres skolegang. Af og til var det børnene, og af og til var det forældrene, der havde skylden.

For at forhindre det, havde myndighederne indført skolemukter, der skulle betales, hvis nogen forsømte uden grund.

Bøderne var ikke store, men alligevel kunne det knibe at få dem indkrævet. Den 17.dec. 1925 var der et andragende til byrådet fra tre navngivne personer om eftergivelse af skolemukter. Byrådet svarede, "at man ikke kan anbefale eftergivelse, men at man formener, at udpantning vil være forgæves, og under hensyn til forholdene i hjemmene, ikke ønsker Mukterne afsonede."

I 1926 ansøgte idrætsforeningen om at få sportsplads i skoven "Christiansminde". Dengang var byrådet ikke stemt for ideen.

Der var også forslag om, at udvide sygehuset med en køkkenfløj, og at indlægge centralvarme. Kommunen var villig til at betale den sædvanlige sjattedel, men ville hellere give penge til en ny operationsstue m.m.

I juni 1928 forespurgte udvalget for en broforbindelse mellem Himmerland og Hanherrederne om byrådet ville give afkald på den bevilgede bane Overlade-Løgstør-Aggersund-Sebbersund til fordel for en bro. Det kunne byrådet. (Om banen se KREJL, 3. årg. side 9.)

Den 28.nov.1928 havde byrådet ekstraordinært møde for at vedtage anlæg af en sportsplads, som skulle ligge "mellem eksportslagteriet og grosserer Mikkelsens lysthus."

Planering, plantning og indhegning skulle laves som nødhjælpsarbejde.

Året efter var der et overslag over udgifter til reparation af fattighuset. Byrådet ville åbentbart ikke være med mere, og be- myndigede fattigudvalget til at evakuere beboerne og sørge for nedrivning af huset. Det lå for enden af Grønnegade, hvor der nu er parkeringsplads.

I slutningen af 1929 blev det vedtaget at opføre en pavillon i Christiansminde.

Den første restauratør til sommerrestauranten blev A.Hautop "Unionen".

Fra et H.C.Andersen-optog til fordel for biblioteket. 1923.

Hvorfor hedder det sådan? Martinsgade

Martin Sund. 1913.

Gaden er, efter hvad det er oplyst opkaldt efter skomager Martin Sund.

Han ejede et grundstykke på stedet til kolonihave.

Martin Sund havde værksted i Østerbrogade 28 i begyndelsen af århundredet. Han deltog i politisk arbejde, og var byrådsmedlem i flere perioder (se bl.a. side 31 i forrige nummer af KREJL.) Han repræsenterede Socialdemokratiet.

Det har ikke været muligt at få nøjagtigt årstal på, hvornår gaden er etableret, men det har været i midten af 1920-erne.

I 1926, lige før jul, havde beboerne i den nye Martinsgade fået den ide, at de ville gerne have en gadelygte, så de kunne finde ud og hjem ved nat-tetide.

Dette rimelige ønske mente byrådet ikke, der var nogen grund til at imødekomme. Så der står: "Kunde ikke bevilges"!

Annoncen nedenfor er fra 1856. Andersen blev i 1865 kasserer og senere direktør i Løgstør Sparekasse. Her sad han til 1911.

LØGSTØR.

At jeg den 16de dennes i Gaarden paa Hjørnet af Fjordgaden har aabnet en velassorteret

COLONIALHANDEL,

tillader jeg mig herved at bekendtgjøre, og idet jeg anbefaler dette nye Etablissement til et æret Publicums Velvillie, tør jeg tillige forsikre, at jeg stedse vil være forsynet med gode og prisbillige Varer.

Ærbødigst

J. F. G. Andersen.

Østerbrogade 15-19 en gang i 1920-erne.

Samme i 1933. Nu er Banken bygget på stedet.

Samme i midten af 1950-erne. Alle tre bygninger er oppe i fuld højde.